

Zpravodaj Obvodního výboru KSČM Praha 2

číslo 1/2018

Ze stránek Facebooku OV KSČM Prahy 2

Více než půl stovky kritických poznámek k aktuálním událostem, zejména v domácí politice, již zveřejnil OV KSČM na své facebookové stránce. Tato stránka byla založena před rokem jeho výkonným výborem. Autorství příspěvků na této stránce je připisováno jistému Přemyslovi. Mínil se jím Přemysl Oráč, který byl povoláný, podle kronikáře Kosmy, na bájný Vyšehrad, tedy na Prahu 2, aby pomohl kněžně Libuši spravovat knížectví. Své služby však, jako sympatizant KSČM, poskytl i nám. Některé z jeho převážně loňských příspěvků - pro představu delegátů a hostů konference i ostatních členů naší okresní organizace - nyní v tištěné formě zveřejňujeme.

Česká televize opět zaperlila

A to nedělním pořadem Václava Moravce, v němž bylo uvedeno, že v prvním kole prezidentských voleb volili Miloše Zemana většinou lidé bez maturity. A televize odpověděla i proč. Protože tito lidé chtějí reprezentanta, který je jim podobný. Svatá prostoto, vážená Česká televize, jak jim může být Miloš Zeman podobný, když má maturitu a navrch ještě inženýrský titul, což se o něm všeobecně ví. Pane Moravče, co je moc, to je příliš, říká jedno české úsloví, které ale vaše televize nectí. Na rozdíl od jejích diváků, maturantů i nematurantů. Podle průzkumu jich stále méně totiž věří masmediím, tedy i České televizi, například v porovnání s knihou. A díváte se?

Pomoc vskutku internacionální

„Chtěla jsem pomoci vašemu národu,“ prohlásila ukrajinská aktivistka Anželina Diašová, alespoň podle deníku Metro, „při výběru vašeho prezidenta.“ Jako údernou zbraň použila své obnažené poprsí. A to, jak známo, před připravenými kamerami ve volební místnosti, v níž volil Miloš Zeman. Je nutno tuto určitě nezištnou pomoc ocenit. Zejména když má aktivistka Anželina jistě plné ruce (resp. prsa) práce, aby pomohla odvrátit hrozící rozval své země. Inu není nad pomoc vskutku internacionální.

Kontrarevoluce v Čechách

Tak vida, s novým rokem jsme vstoupili nejen do 100. výročí vzniku Československa, ale máme co do činění i s kontrarevolucí. Alespoň podle ČT 1 v pořadu Václava Moravce servírovaném divákům k nedělnímu obědu. Málem mi při něm zaskočilo. Kontrarevoluce koho proti komu? Kontrarevolucionáře Babiše proti revolucionářům Kalouskova bloku? Nevěřil jsem svým uším. Zvláště, byl-li zmíněný pořad vysílán již pár dnů po Silvestru.

Světská bible

Tak lze s nadsázkou označit knihu, od jejíhož prvního vydání, 14. září 1867, nás dělí sto padesát let. Jestliže svátá bible je takříkajíc morální alegorií člověčenstva, pak tato kniha je jeho bytostnou anamnézou i terapií. Nese název Kapitál. Jejího tvůrce, Karla Marxe, považují Britové v anketě BBC za nejvýznamnější osobnost minulého tisíciletí. Na rozdíl od našich „moudrých hlav“ třeba z politického spektra. Například jedna z nich se vyjádřila o Marxovi jako o vousatém vzteklém staříkovi z dob dávno minulých. Aniž by přitom dbala známé pravdy z písně Osvobozeného divadla, že „nikdy nic nikdo nemá mít za definitivní.“ Jak známo, zatímco hlava „duchaplného“ výroku postupně mizí v temnotách dějin, vousatý stařík z nich stále více vystupuje na světlo boží, o čemž se lze přesvědčit dnes a denně. Inu, tak to v dějinách chodí.

Válečník Kalousek

Podle internetového Seznamu Zprávy se předseda TOP 09 Kalousek nachází ve válce. Proti komu jinému, než Rusku. Škoda, že o tom nemá prezident Putin tušení. Jistě by se válečníka Kalouska zalekl a daroval Ukrajině Krym. Jako to učinil v 50. letech minulého století, ještě za sovětské éry, Nikita Sergejevič. Avšak zdá se, že již ani to by našemu válečníku nepřineslo vytoužené ovoce. A když, tak jenom kyselá jablíčka. Alespoň tak to naznačují výzkumy pár hodin před volbami. Podle nich je jeho strana odsouzena pouze k okopávání kotníků těm úspěšnějším. Ostatně to ke Kalouskovi sedne jako nočník na zadek.

Učit se, učit se, učit se!

Připomínat nevzdělanost některých redaktorů ČT by bylo nošením dříví do lesa. Každý soudný divák se o tom přesvědčuje bezmála dnes a denně. Avšak i to má svou mez, jež byla nedávno překročena. A to na internetovém programu ČT art, kde byl avizován film Křížník Potěmkin s dovětkem: „Říjnová revoluce v Rusku – 100 let.“ Autor filmu ruský režisér Ejzenštejn, jeden z největších světových filmových klasiků, se jistě otočil v hrobě. Křížník Potěmkin, reflektující ruskou revoluci v roce 1905, totiž ČT dovodila událostí, jež se uskutečnila v Rusku o více než 10 let později. Vážení páni redaktori z ČT, jiný ruský klasik kdysi napsal: Učit se, učit se, učit se! Prosím, dbejte toho. A vy, pane generální řediteli, prosím, dohlédněte na to. Aby ČT nevydávala např. nadcházející 100. výročí vzniku Československa za vznik České republiky. Děkuji.

S úctou plátce televizního poplatku

Odcizení nebo schizofrenie?

Tak dlouho měli v těchto dnech mnozí naši politici potřebu veřejně zdůvodňovat, že nynější oprášení známé kauzy Čapí hnízdo nebylo předvolebně načasované, až přesvědčili prostý lid o opaku. Ostatně to není v podřipské kotlině poprvé. Jako vždy, lid si začal myslet své a šmytec. Horší je to s politiky. Věří, že načasování zmíněné kauzy věří? Nebo nevěří, že načasování zmíněné kauzy nevěří? Podle známého spisovatele Kafky by to byl krůček k odcizení. Podle psychiatra ke schizofrenii. Je na laskavém čtenáři, nechť si vybere.

Přirovnání kulhající na obě nohy

Kterési medium přirovnalo před pár dny naši politickou arénu k světovému atletickému klání v Londýně. Že prý se v ní také zápolí o vítězství, byť ve volbách. Upřímně řečeno, bylo mi z přirovnání atletů (Bolt, Špotáková, Vadlejš, Frydrych ...) k politikům (Kalousek, Němcová, Benda, Sobotka ...) smutno. Copak politické „reprezentanty“ ve své většině šlechtí takové rysy, jako jsou nezištné přátelství, zdravá bojovnost či umění přijmout porážku, kterých jsme byli svědky v atletických televizních přenosech z Londýna? Nebo se mýlím?

Pach z Lidového domu

Ze Sobotkovy stranické centrály, pražského Lidového domu prosáklo, i přes silné zdivo, proč tři ministři z ČSSD narychlo odmítli cestu do Číny. Podle přísně utajených volebních poradců této strany jim v letadle hrozilo uhranutí upírem převlečeným za prezidenta republiky. Toho se zejména obával jejich stranický šéf, neboť bylo reálné nebezpečí, že zůstane osamoceným vojákem i na moravském poli. Proto jeho nejbližší kumpáni teď od něj dostali stranický úkol – v hojně míře konzumovat česnek jako ochranu proti upíru z Pražského hradu. I za cenu následného pachu, který je teď z Lidového domu široko daleko cítit.

Nekulturní ministr kultury

Vida, jak se demokracie může proměnit v holku z E pětapadesátky. Nedávno totiž označil náš - jistě „demokratický“ - ministr, světe div se, dokonce kultury, existenci komunistů v parlamentu za hanbu české politiky. Zaplaťpánbůh, pane ministře, že se kvapem blíží volby a vaše hvězdná chvíle pohasne. Jinak bychom se mohli od vás jednou dočkat možná i - bezpochyby „demokratického“ - návrhu, aby voliči KSČM byli prohlášeni za lidi druhé kategorie s povinností nosit rudou hvězdu (tentokrát místo žluté). Nebylo by to v novodobých dějinách, pane ministře, poprvé. Vaši hostitelé ze Sudetoněmeckého landsmanšaftu, k nimž s některými vašimi stranickými kolegy s obdivem vzhlížíte, by vám poradili jak na to.

Fekálie

V zájmu „vyvážené“ informovanosti o Číně si naše veřejnoprávní televize pozvala na obrazovku Liao I - Wu, čínského disidenta přebývajícího nyní v Německu. Ten, ve spojení s nedávnou návštěvou prezidenta ČR v Číně, ho přirovnal k prostitutce, jež nám dělá ostudu. Na to přítomný redaktor nemrkl ani okem. Až tak klesla veřejnoprávní televize. Nedistancovala se takříkajíc od fekálií mířených na hlavu státu. Ty nevoní v žádném slušném masmédiu, pane staronový řediteli ČT, tím méně ve veřejnoprávní televizi. Lhostejno, patří-li její diváci k obdivovatelům pana prezidenta či nikoliv. Jak by asi pochodil Liao I - Wu v Německu, kdyby v tamních veřejnoprávních masmédiích přirovnal k prostitutce například kancléřku Merkelovou?

Sobotka versus Burian

Ať je premiér Sobotka jakýkoliv, vždy pobaví. Nedávno se mu to opět povedlo, když oznámil za svou rodnou stranu veřejnosti dva možné kandidáty - Zaorálka a Štecha - na prezidentský trůn. Ten večer, kdy se tak stalo, sledoval jsem na DVD film s mým milovaným Vlastou Burianem. Avšak na Sobotku neměl. Vlasta Burian jistě promine, ale Sobotkovo oznámení mě tentokrát pobavilo víc.

Cenzorům do vínku

Ještě v červnu neskončil na Primě ZOOM čtyřdílný rozhovor světově známého amerického režiséra Stonea s prezidentem Putinem a oheň byl na střeše. Jako by pouhé slovo bylo již činem rozvracejícím naši republiku. Opravdu si to, páni cenzoři, myslíte? Že slovo se může stát reálnou silou proti režimní politice, když se ho „zmocní“ lidé? Pak vám blahopřeji! Úspěšně jste složili zkoušku z marxismu.

Husí kůže paní režisérky

Jistá paní režisérka vyrazila do předvolebního boje za TOP O9 na internetových Novinkách hlasitým výkřikem: Kandiduji, protože mám husí kůži z Babiše. Aníž bych chtěl být advokátem jmenovaného či měl v úmyslu omezovat paní režisérku ve svobodě slova, pouze

ji skromně upozorňuji na nebezpečí jejího výkřiku. Neb na základě něj by mohla o ni projevit zájem některá z drůbežích farem u nás. A podle zákona schválnosti, třeba právě farma pana Babiše.

Další zájemce o trůn na Hradčanech

Tentokrát po něm prahne ještě nedávný předseda Akademie věd Jiří Drahoš. Na otázku novinářů, co říká výroky pana Ovčáčka, mluvčího prezidenta, ke své osobě, odpověděl, alespoň podle Novinek, že ho nechte, neboť je to pod jeho úroveň. Pak se ale nabízí otázka, jak ví, že Ovčáček je pod jeho úroveň, když ho nechte? Taková odpověď příliš nesluší možnému budoucímu hradnímu pánu. Třeba by se jednou od něj dostalo stejné odpovědi i kmánu, jenž by nebyl hradnímu pánu oddaný. A to věru není cesta k sjednocení podhradí, které si dávají do vínku všichni, co lační po trůnu na Hradčanech.

Podnětný návrh

Již dlouho mě pronásledovala noční můra. Ze všech stran se na mne hrnou dezinformace, zejména však prostřednictvím internetu, které mě vábí do jámy lвовé. Teprve díky moudrému vládnímu opatření, jímž se nedávno v televizi pochlubil ministr vnitra, se v klidu vyspím a v jámě lвовé nezahynu. Na základě tohoto opatření, tzv. velkého ucha, vznikl systém, jenž pečlivě oddělí zrno od plev, tedy posvěcené režimní informace od dezinformací. Tak se ke mně dostane ta jediná správná, opravdu pravda pravdoucí. Zde si v rámci občanské iniciativy dovolím předložit jeden podnětný návrh: zřídit ministerstvo pravdy a do jeho čela povolat... Co byste řekli třeba děda Vševěda?

Bdělosti není nikdy dost

Zavdat si cokoli s ruským medvědem v našem euroatlantickém prostoru, jak jsme nyní svědky, přísně se zapovídá. Bdělosti není nikdy dost. Je nezbytné ji dbát, i když třeba nastavíme svou tvář východním směrem rannímu slunci. Přiznejme si, že proti bratrům ve zbrani a v byznysu máme v Česku, pokud jde o bdělost, ještě co dohánět. Například leckteré lahůdkářské obchody, a to nejen v Praze, mají stále na pultech pokrm označený jako Ruské vejce! Co vy na to, třeba páni poslanci z bezpečnostního výboru?

Přání Fidela Castra

Fidel Castro, alespoň podle většiny našich masmédií, zejména pak těch oficiálních, vládl diktátorským žezlem samolibého vůdce. Přitom však nebude mít na Kubě jediný veřejný oltář, jenž by ho zvěčnil na věky věků. Tak rozhodla kubánská vláda a tak si to přál i Fidel Castro před svou smrtí. Fidelovo jméno tedy nebude zdobit například letiště v Havaně či lavičku v Santiagu. Jak tomu podobně často bývá u samolibých vůdců vpravdě s diktátorskými sklony.

Daleká cesta má, marné volání

I takto, parafrází z Máje Karla Hynka Máchy, lze vyjádřit nedávnou snahu komunistů v poslanecké sněmovně, aby trestné činy spojené s privatizací státního majetku nebyly promlčeny. V parlamentu se ale tato snaha setkala s odporem. Její odpůrce trefně vystihuje lidová moudrost o těch, kteří káží vodu a pijí víno. Ukázalo se, že takoví mají v parlamentu převahu; někteří z nich třeba i v obavě, aby pak nebyli odkázáni na pravý opak. Neboť jiná lidová moudrost praví – všeho do času.

Fraška k pláči

Po Napoleonovi a Hitlerovi, vzpomenuto namátkou, potáhnou na Rusa, tedy k blízkosti jeho hranic, i zbrojnoši v domácím žoldu. Tak nějak to schválila ctěná sněmovna. A pak že se historie neopakuje. Opakuje. Avšak, podle vyjádření kohosi moudrého, zpravidla již jen jako fraška. Přitom fraška může být nejen k popukání, ale i k pláči. Připomínají-li naši zbrojnoši, jak jsem někde zaslechl, rytíře z úsměvné Klicperovy frašky Hadrián z Římsu, musím se proti tomu rázně ohradit. Naši zbrojnoši jsou, vzhledem k svému militantnímu poslání, proti Klicperovým rytířům spíše aktéři frašky k pláči. Řekněte, neslušely by jim místo válčení, obrazně řečeno, spanilé jízdy husitského krále Jiřího z Poděbrad, který se s mírovou misí vypravil z Čech až nakonec světa?

Chléb a hry

Jak známo, dlouhé měsíce zasedala parlamentní vyšetřovací komise, jež měla vynést ortel nad bývalým policistou Šlachtou či nad těmi, kteří mu mydlili schody, aby posléze za svou dlouholetou policejní činností prásknul dveřmi. Po vyslyšení zprávy této komise může plebejec převlečený za občana spolu s athénským starověkým filozofem Sokratem prohlásit: Vím, že nic nevím. Zatímco u Sokrata je to bonmot, u občana žel holá pravda. Resumé? Panem et circenses, tedy chléb a hry, abychom zůstali ve starověku. Jimi kdysi císaři upadající Římské říše plebejcům, lidově řečeno, zavírali hubu.

Apríl už v lednu

Myslel jsem si, že aprílem je odjakživa 1. duben. Avšak nejmenovaný ministr české kotliny, ruku v ruce s veřejnoprávními masmédií, mi v tom udělal, slušně řečeno, zmatek. To když vypustil už v lednu mezi prostý lid zprávu o napadení emailového účtu ministerstva zahraničních věcí piráty. Nikoli však pocházejícími z Karibiku, jak je známe z dobrodružné literatury, ale prý snad odněkud od Bajkalu. Proti gustu žádný dišputát. Pobavil jsem se stejně jako na apríla. Přesto se ale přimlouvám ponechat apríl 1. dubnu. Tradice jsou tradice a mají se ctít, říkávala moje moudrá babička.

Využijte naší bezplatné sociální a právní poradny

Zborovská 44, 150 00 Praha 5

Návštěvu si domluvte na telefonu 257 211 963